

и жлы още двѣ противны страны: папскѣ и италянскѣ; първа-та ся нарекла Гвелфи, а втората Хибелини. —

Конрада III наслѣдилъ братанецъ-тъ му *Фридрихъ I Барбаруса* (сир. Червена брада, 1152—1190 год.). Слѣдъ Карла Великий той былъ най-прочютый отъ германскы-ты царю. Въ начало на царуване-то си Фридрихъ ся прѣговорилъ съ Велфы-ты, и повърнжалъ Бавариѣ на Хенрихъ Льва (сынъ на Хенриха Горделивый). Подырь това той подкачилъ опоритѣ борбѣ съ ломбардскы-ты градове. Тия градове обогатѣли отъ търговниѣ, ослободилися отъ власть-тѣ на царскы-ты вассалы, сир. херцоги и графове, и, като направили помежду си съжъзъ, намыслили да ся ослободжътъ отъ царю-ты. Най-силенъ отъ ломбардскы-ты градове былъ Миланъ, който былъ и пръвъ въ съжъза срѣщо царя.

Фридрихъ Барбаруса ходилъ на войнѣ въ Италиѣ нѣколко пѣти. Въ едно отъ тия опѣччения царъ-тъ видѣлъ, че войска-та му е малко, та поискалъ помощь отъ вассалы-ты си. Тутакси му дошла вѣсть, че Хенрихъ Львъ, който му былъ до тогава вѣренъ съжъзникъ, ся отрича да му иде на помощь. Царъ-тъ поканилъ Хенриха да дойде да ся видать, и много го молилъ за това нѣщо; той дору клекналъ на колѣнѣ прѣдъ вассала си, та го молилъ. Нъ Хенрихъ Львъ несклонилъ. Тогава царица-та рекла на мжжя си: „Царю, стани, Господь ще ти помогне, ако нѣкога си наумишь за тоя день и за това голѣмене.“ Слѣдъ това Фридрихъ и Хенрихъ станжали голѣмы неприятеле. Ломбардци-ти, ако и да имали много войскѣ, царъ-тъ на имъ надвилъ, при градець Леньано (1176 год.). Нѣмскы-ты рыцари отеднажъ ся хвърлили възъ Италианци-ты, и пробили прѣдни-ты рядове на войскѣ-тѣ. Нъ тамъ гы посрѣщнала отбрана миланска войска, наречена *дружина на смърть-шѣ* защото войници-ти сторили вѣрж и клятвѣ да надвиятъ или да умрѣтъ. Нѣмци-ти были разбити до кракѣ; самъ Фридрихъ падналъ отъ коня, и ся загубилъ нѣколко дни. Послѣ той свързалъ миръ съ Ломбардци-ты. За това Хенрихъ Львъ истеглилъ страшно наказание: зели му двѣ-тъ херцогства, Саксониѣ и